

РЕШЕНИЕ

№ 5434

гр. София, 13.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **11164** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба, подадена И. А.-К. Ш. ЕГН [ЕГН], гражданин на И., с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу заповед № ЗСПД/Д-С-М/6752/25.10.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М., с която на основание чл.10, ал.4 от Закона за семейните помощи за деца е отказано отпускането на месечна помощ за детето С. И. Ш..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие на материалния закон и целта на ЗСПД. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателя, чрез адвокат К., поддържа подадената жалба и искането за отмяна на оспорената заповед. Не претендира разноси по делото.

Ответникът - Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ - М., редовно призован, представлява се от юрисконсулт Х., който оспорва жалбата със становище за нейната неоснователност.

Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление - декларация вх. № ЗСП/ДСМ/6752 от 29.09.2021 г., подадено от И. А.-К. Ш., в качеството му на

родител на малолетната С. И. Ш., с което на основание чл. 10б, ал. 1 и ал.6 от ЗСПД е поискано отпускане на еднократна помощ за покриване част от разходите в началото на учебната година на дете, записано в осми клас. Във връзка подаденото заявление и на основание чл. 10, ал.4 от ЗСПД и чл. 4, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи за деца е издадена заповед № ЗСПД/Д-С-М/6752 от 25.10.2021 г. на директора на дирекция Социално подпомагане - М., с която е отказано отпускането на помощта с мотива, че поискалият помощта родител И. Ш. не живее на един и същ адрес с другия родител А. Сами А., както и не е представил документи за сключен граждански брак със същата или за постигнато споразумение за упражняване на родителски права.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 28.10.2021 г. и е оспорена с жалба, подадена до Административен съд София-град, чрез ДСП М. на 05.11.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, оспорва се подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 14б - дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. Съобразно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД във връзка с чл. 10б от ЗСПД, отпускането на еднократна помощ за покриване част от разходите в началото на учебната година или отказа за отпускането ѝ се извършва със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или упълномощено от него лице. Процесният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощията, съобразно изискуемите от закона форма и съдържание и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът по същество е относно материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона.

Отказът за отпускане на помощта по чл. 10б ЗСПД е мотивиран с обстоятелството, че И. Ш. не представя изисканите от него документи, които да удостоверяват, че между него и майката на детето С. И. Ш. съществува сключен граждански брак, или съществува сключено споразумение относно упражняването на родителските права и полагането на родителски грижи. Също така административният орган се мотивира и с обстоятелството, че жалбоподателят и детето не живеят на един и същ адрес.

И. Ш. възразява, като обяснява, че той многократно е пояснил, че между него и майката А. Сами А. не е сключен и не е бил сключван граждански брак. Обоснова искането си с твърдението, че той основно полага грижи за детето, а родителят, който би следвало да упражнява родителските права постоянно отсъства от България.

В настоящото производство, по искане на жалбоподателя е изискана справка от Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Български документи за самоличност“ относно данни за преминаванията през ГКПП на Република България на А. Сами А. с ЕГН [ЕГН] за периода 01.09.2021 г. до 31.12.2021 г. Представено е

удостоверение, видно от което относно А. Сами А. е регистрирано излизане от Република България на 30.09.2021 г. и е регистрирано влизане на 15.12.2021 г.

Съгласно чл. 10б, ал.1 от ЗСПД на семействата, чиито деца са записани в осми клас на държавно или общинско училище, се отпуска еднократна помощ за покриване част от разходите в началото на учебната година, когато децата живеят постоянно в страната и не са настанени за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

В случая не се спори, че детето С. И. Ш. не е настанена за отглеждане извън семейството и живее постоянно в страната.

Видно от представената административна преписка, след подаване на заявлението от И. А.-К. Ш., до него са отправяни неколкочестни искания да представи доказателства за наличие на граждански брак с майката на детето С. И. Ш. или споразумение за упражняване на родителски права, или доказателства за твърдението, че той фактически полага основната грижа за дъщеря си.

От страна на И. Ш. са представени единствено писма, с които пояснява, че между него и А. Сами А. не съществува сключен граждански брак. Те не живеят заедно, но той се грижи за дъщеря си, а майката отсъства от страната. Не представя доказателства, които установяват, че действително той се грижи за детето С. И. Ш.. Такива не са представени и в настоящото производство.

По смисъла на параграф 1, т.1, б.“б“ от ДР на ЗСПД „Семейството“ включва:

б) съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес, техните ненавършили пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени и припознати, с изключение на сключилите брак).

Съгласно разпоредбата на чл. 127, ал.1 от Семейния кодекс когато родителите не живеят заедно, те могат да постигнат съгласие относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му. Те могат да поискат от районния съд по настоящия адрес на детето да утвърди споразумението им. Споразумението има сила на изпълнително основание по чл. 404, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

В случая между родителите на С. И. Ш. И. А.-К. Ш. и А. Ш. А. не е сключен граждански брак, не са представени доказателства, а и не се твърди за наличието на сключено споразумение. Те не живеят на един и същ адрес, както и детето С. И. не живее на един и същ адрес с И. Ш.. Не се представят доказателства, както и не се твърди, че упражняването на родителските права е възложено на И. Ш..

При тези данни, обоснован и законосъобразен е изводът на директора на ДСП М., че по отношение на И. Ш. не е доказано изпълнението на законовите предпоставки, обуславящи отпускането на еднократна помощ по реда на чл. 10б от ЗСПД за нуждите на дъщеря му С. И. Ш., като ученичка в осми клас. В случая в тежест на жалбоподателя е да установи по несъмнен начин, че именно той полага грижи за дъщеря си и фактически е поел отглеждането ѝ. Такива доказателства липсват в административната преписка и не се представят пред съда. Обстоятелството, че майката А. Сами А. е отсъствала от страната в периода 30.09.2021 г. – 15.12.2021 г. не изключва полагането от нейна страна на грижа за детето С. И. Ш. и участие в отглеждането ѝ. Тази грижа е възможно да се полага от нейни родственици или близки лица с нейно съгласие и съдействие. Същественото в случая е, че само поради

обстоятелството, че в посочения период майката на детето е отсъствала от Република България не може да се изведе и обоснове извод, че в този период грижи за детето е полагал основно или единствено бащата. Необходими са доказателства, които да установяват това обстоятелство по несъмнен начин, а такива, както бе посочено, не се представят.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби, на които се основава и с целта на закона, поради което и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град III-то отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А.-К. Ш. ЕГН [ЕГН], гражданин на И., срещу заповед № ЗСПД/Д-С-М/6752/25.10.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М., с която на основание чл.10, ал.4 от Закона за семейните помощи за деца е отказано отпускането на месечна помощ за детето С. И. Ш..

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца.

Съдия: